

Jacke Sjödin

Kalaskulan i kristallkulan

Utvecklingen går framåt, brukar det heta. Men efter att ha tagit del av mycket intressant statistik från Statistiska centralbyrån, skulle jag hellre vilja säga att utvecklingen snarare tycks gå uppåt. Samt utåt.

Jag har nämligen hittat statistik som kan berätta hur vi svenskar stadigt ökar i omfång. Vi blir såväl tyngre som längre år efter år. Om vi tar min egen kategori (män 35-44 år) så var medelvikten för 25 år sedan 77,2 kilo. 15 år senare var den uppe i 82,3 kilo, och idag ligger vi 35-44-åringar på medelvikten 85,1 kilo. Alltså en ökning med nästan åtta kilo på 25 år. Och detta, mina trinda vänner, är förstås bara början. Om man tar dessa siffror och ritat ett enkelt diagram så kan man tydligt se vart vi är på väg. Om vi fortsätter på denna inslagna expansion, så kommer vi år 2020 att väga 88 kilo, år 2050 är vi uppe i 100 kilo, vi passerar 150-kilosgränsen runt år 2180 och 200-kilosstrecket knäcker vi strax efter år 2310, enligt mina beräkningar. Och då har jag ändå bara kalkylerat med samma vikökningskoefficient som vi sett de senaste åren. Allt tyder ju på en acceleration av midjemåttets förlängning, så kanske vi knäcker 100-kilosgränsen ännu tidigare.

Och att fetma-epidemin har nått

oss i det förmögna hörnet av klotet är ju ingen nyhet direkt. Dagligen ser vi bilder på 6-åringar i michelinformat som dippar strips i cocacolan på snabbmatsrestaurangerna, och det finns till och med tv-underhållning där 250-kiloskamrater exponeras i en freakshow där den som går ner mest i vikt får en massa dollar.

Men att vi också växer oss allt längre är det inte lika mycket skrivelser om i tidningarna. Om vi tittar på min egen kategori igen, så visar statistiken att jag och mina med-åldringar var 177,7 cm i snitt år 1980. Tio år senare var vi uppe i 179,4 cm, och idag mäter vi 180,5 cm i strumplästen. Även här kan man förstås lätt dra ut kurvan och blicka in i den framtid där vi slår huvudet i alla dörrposter (om vi till äventyrs lyckas klämma oss igenom sådana med tanke på vår framtida tjocklek). Runt år 2076 är vi enligt kurvan 185 cm långa i snitt, och 190-cm-gränsen knäcker vi år 2150.

Och det var i det läget jag upptäckte det kusligaste av allt! Mitt i det att jag satt med millimeterpapper och linjaler och drog kurvor in i framtiden, gjorde jag en hisnande iakttagelse. Om bara drygt 200 år inträffar en evolutionsrevolution av aldrig tidigare skådat slag, något som saknar motstycke i mänsklighetens

historia.

Då skär kurvorna varandra!

År 2303 passerar kilostrecket centimeterstrecket. Just det året är vi (män 35-44 år) 198 cm långa och 198 kilo tunga, om dagens utveckling får fortskrida. Och därefter bär vi alltså runt på fler kilon än centimeter!

Så har aldrig den snittmässiga mänskliga massan fördelats förr, vad jag känner till. Det är en omfångsfördelning som liksom mer hör blåvalar till. Men om vi ska tro på statistiken så har vi där framtidens svensk i en liten (eller rättare sagt ganska stor) ask.

Fetare än lång!

Jacke Sjödin